

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2006 r. — Honig-Verband przeciwko Komisji

(Sprawa T-35/06)

(2006/C 86/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Honig-Verband e. V. (Hamburg, Niemcy)
[Przedstawiciele: adwokaci M. Hagenmeyer i T. Teufer]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1854/2005 z dnia 14 listopada 2005 r. uzupełniającego Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wpisu nazwy do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” [Miel de Provence (CHOG)]

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zwraca się przeciwko rozporządzeniu (WE) nr 1854/2005⁽¹⁾, na podstawie którego nazwa pochodzenia „Miel de Provence” została wpisana do Załącznika (WE) nr 2400/96⁽²⁾ jako chronione oznaczenie geograficzne (CHOG). Przed wydaniem rozporządzenia nr 1854/2005 wniósł on do właściwego organu niemieckiego sprzeciw wobec rejestracji nazwy „Miel de Provence”.

W uzasadnieniu skargi strona skarżący podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze uważa on, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonego rozporządzenia, ponieważ jest ono sprzeczne ze szczególnymi i wyczerpującymi przepisami dotyczącymi nazw pochodzenia miodu zawartymi w dyrektywie 2001/110/WE⁽³⁾. Ponadto rozporządzenie stanowi nieproporcjonalne ograniczenie swobodnego przepływu towarów w rozumieniu art. 28 WE.

Po drugie skarżący podnosi, że zaskarżone rozporządzenie jest niezgodne z wymogami zawartymi w rozporządzeniu (EWG) nr 2081/92⁽⁴⁾. Twierdzi on w tym względzie, że naruszone zostały art. 2, 4 i art. 7 ust. 4 tiret drugie tego rozporządzenia.

Wreszcie skarżący podnosi zarzut, iż procedura przyjęcia rozporządzenia nr 1854/2005 była prawnie wadliwa. Pozwany

nie rozpatrzył w odpowiedni sposób argumentu wpływu ekonomicznego na istniejącą nazwę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1854/2005 z dnia 14 listopada 2005 r. uzupełniającego Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 2400/96 w sprawie wpisu nazwy do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych” [Miel de Provence (CHOG)].

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2400/96 z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie wpisu niektórych nazw do „Rejestru chronionych nazw pochodzenia oraz chronionych oznaczeń geograficznych” przewidzianego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2081/92 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2001/110/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do miodu.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2006 r. — Transcatab przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/06)

(2006/C 86/72)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Transcatab S.p.A w likwidacji (Caserta, Włochy)
[Przedstawiciele: avvocati Cristoforo Osti, Alessandra Prastaro]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności części art. 1 akapit pierwszy decyzji Komisji C(2005) 4012 wersja ostateczna z dnia 20 października 2005 r. w zakresie, w jakim stwierdzono w niej, że należy uznać Standard Commercial Corporation (SCC) (a zatem Alliance One) za odpowiedzialną solidarnie za popełnione przez Transcatab naruszenia art. 81 WE;

— obniżenie w konsekwencji kwoty grzywny nałożonej na Transcatab;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym także kosztami poniesionymi przez Transcatab.

Zarzuty i główne argumenty

Będąca przedmiotem niniejszej sprawy decyzja jest także przedmiotem sprawy T-11/06 Tabacchi przeciwko Komisji. W zakresie dotyczącym skarżącej decyzja ta uznała spółkę Alliance One International za solidarnie odpowiedzialną, ze względu na fakt, że była ona ostatnim przedsiębiorstwem sprawującym kontrolę nad Transcatob.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi, że Komisja:

- naruszyła prawo, uznając Alliance One International za odpowiedzialną za zachowanie Transcatob. W szczególności, zdaniem skarżącej, pozwana nie przestrzegała zasad dotyczących ciężaru dowodu, nie dowiodła wpływu, jaki miała wywierać Alliance One International, a zatem — przekroczyła próg 10 % obrotów;
- błędnie uznała rozpatrywane naruszenie za bardzo poważne, a nie co najwyżej poważne, ze względu na niemal zerowy wpływ porozumienia na rynek właściwy, na rynek stanowiący następne ogniwo w procesie produkcji oraz na konsumentów, a także ze względu na ograniczone wymiary właściwego rynku geograficznego;
- naruszyła zasady proporcjonalności oraz równego traktowania, określając kwotę podstawową grzywny na 10 milionów EUR;
- powinna była wprowadzić rozróżnienie pomiędzy zachowaniami w latach 1995–1998 a zachowaniami w okresie późniejszym i uznać, że Transcatob ponosi odpowiedzialność jedynie za zachowania w tym pierwszym okresie. Uznając bowiem, że skarżąca ponosi także odpowiedzialność za zachowania w latach 1999–2002, Komisja naruszyła zasadę równego traktowania ze względu na to, iż uwzględniła wobec stowarzyszeń okoliczności łagodzące wynikające z nieprecyzyjności ram prawnych, a nie zastosowała ich wobec przetwórców;
- naruszyła zasadę *non bis in idem* karając Transcatob i innych przetwórców po raz pierwszy jako członków Associazione professionale Trasformatori Tabacchi Italiani, a po raz drugi — jako przetwórców;
- błędnie uznała, że nie znajduje zastosowania żadna z podniesionych przez skarżącą okoliczności łagodzących, takich jak współpraca z jej strony, niestosowanie porozumień, ich przerywanie lub też istnienie poważnych wątpliwości co do tego, czy sporne zachowania mają charakter naruszenia.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2006 r. — Gollnisch przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-42/06)

(2006/C 86/73)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Bruno Gollnisch (Limonest, Francja) [przedstawiciel: W. de Saint Just, avocat]

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania nr A6-376/2005,
- zasądzenie na rzecz B. Gollnisch'a kwoty 8 000 euro tytułem zadośćuczynienia za krzywdę moralną,
- zasądzenie ponadto na rzecz skarżącego kwoty 4 000 euro z tytułu poniesionych kosztów adwokata i przygotowania skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, poseł do Parlamentu Europejskiego, wnosi w skardze o stwierdzenie nieważności przyjętej przez Parlament na posiedzeniu plenarnym w dniu 13 grudnia 2005 r. uchwały w sprawie przyjęcia sprawozdania komisji ds. prawnych nr A6-376/2005 dotyczącego wypowiedzi skarżącego podczas konferencji prasowej i w konsekwencji pozbawienia go immunitetu oraz przywilejów. Żąda ponadto zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej jak twierdzi doznał wskutek przyjęcia zaskarżonego aktu.